

Ямацитѣ чрѣзь Еничаритѣ. Това подбужденіе на Ямацитѣ не ся забави да ся обсили и да стане общо: теллалитѣ ся развикахж по улицитѣ, Еничаритѣ начнахж да носѣть тѣхнитѣ казани на Атѣ-меданѣ, знакѣ на незадоволение, който ся исплдни отъ хора, гласоветѣ на размирието ся умножихж; провѣзгласихж ся имената на тѣзи що желаяхж прѣобразованіето, и тѣхнитѣ глави ся понскахж. Седемнайсетъ глави отъ пѣрвитѣ вѣрни на Султанѣ-Селима ипнистри, ся нарядихж прѣдъ вѣстанницитѣ.

Тѣй като си отишетихж, чрѣзь принужденіето на Султанѣтъ, обрѣнахж ся на ковецѣ и кѣмъ сѣщитѣ тогози, въ когото нѣмахж довѣрие. «Единѣ Патишахѣ който пристѣпва Коранѣтъ трѣбва ли да остане на прѣстолѣтъ?» Мюфтията що бѣще наговорилѣ този вѣпросѣ, незабавно донесе фетвата отъ една само дума: «не».

«Гласѣ народа, гласѣ Божий.» Селимѣ ся принуди да отетѣпи прѣстолѣтъ на братовчето си Мустафа.

Когито Селимѣ слизаше сѣлбитѣ да отиде въ отдѣленіето на палатѣтъ отъ дѣто Мустафа излизаше, срѣщна ся съ послѣднийтѣ който идяше да ся качи на прѣстолѣтъ. Селимѣ като го срѣ, каза му:

«Брате, Богѣ мѣ снѣ отъ прѣстолѣтъ когото ти «отивашѣ да заемеш. Азѣ нанесохѣ врѣзѣ себя си «гнѣвътѣ на този народѣ съ желаніето да го вѣз-«дигна както му ся слѣдва. Азѣ ся отхвѣрлихѣ за «моитѣ добри намеренія. Азѣ влизамѣ безѣ жалостѣ «въ частнийтѣ животѣ. Ти по благополученѣ отъ «меня, ще царувашѣ врѣзѣ Османлиитѣ съ силата «що тѣхното вѣдушевление ти заема, и сѣмѣ увѣ-«ренѣ че ти ще отговоришѣ на тѣхното желание «чрѣзь благодарѣтелността си.»

Селимѣ влѣзе въ отдѣленіето на затворотѣ; тамѣ той намери, младиятѣ братѣ на Мустафа, Махмуда съ когото щеше да си прикарва вѣки врѣмето. Този младѣ князѣ обичаше Селима и го уважаваше твѣрдѣ много. Двамата тѣзи князове, въ уединеніето си, ся